

7. dubna 2018 v 19 hodin / Přelouč, Divadelní sál Občanské záložny

8. dubna 2018 v 17 hodin / Sezemice, kostel Nejsvětější Trojice

BAROCCO SEMPRE GIOVANE

Josef Špaček - housle

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809 - 1847)

Capriccio e moll op. 81 č. 3

Andante con moto

Allegro fugato assai vivace

Franz Schubert (1797 – 1828)

Rondo A dur pro housle a smyčce D. 438

Edvard Hagerup Grieg (1843 - 1907)

Z časů Holbergových, suita pro smyčcový orchestr op. 40

Praeludium (Allegro vivace)

Sarabande (Andante)

Gavotte (Allegretto),

Air (Andante religioso)

Rigaudon (Allegro con brio)

Ástor Piazzolla (1921–1992)

Čtvero ročních dob pro housle a smyčcový orchestr

Primavera porteña (Jaro)

Verano porteño (Léto)

Otoño porteño (Podzim)

Invierno porteño (Zima)

Mladý český houslista **Josef Špaček** se rychle etabloval jako jeden z nejlepších houslistů své generace. Studoval pod vedením renomovaných pedagogů Idy Kavafianové a Jaime Lareda na Curtisově hudebním institutu ve Filadelfii či Itzhaka Perlmana z newyorské Juilliard School. V květnu roku 2012 se stal jedním z finalistů Mezinárodní soutěže královny Alžběty v Bruselu. V roce 2008 získal třetí cenu a cenu mladé poroty na mezinárodní houslové soutěži Carla Nielsena. V roce 2009 zvítězil v mezinárodní houslové soutěži Michaela Hilla na Novém Zélandu. V současné době kombinuje úspěšnou sólistickou dráhu s kariérou koncertního mistra České filharmonie.

V minulých letech Josef Špaček sólově vystoupil opakovaně s Českou filharmonií a orchestrem PKF – Prague Philharmonia, se zahraničními tělesy Philadelphia Orchestra, Auckland Philharmonia Orchestra, Kansas City Symphony, Queensland Symphony Orchestra či Orchestre National de Belgique a dále s Českým komorním orchestrem, Filharmonií Brno,

Filharmonií Bohuslava Martinů a Ruskou komorní filharmonií. Spolupracoval přitom s dirigenty Jiřím Bělohlávkem, Jakubem Hrůšou, Christophem Eschenbachem, Manfredem Honeckem, Jamesem DePreistem, Asherem Fischem, Royem Goodmanem, Eliahu Inbalem a Rossenem Milanovem. Z jeho koncertů lze uvést vystoupení s Českou filharmonií pod taktovkou Jiřího Bělohlávka a Jakuba Hrůši (koncerty v Praze, debut ve vídeňském Musikverein, turné ve Velké Británii a koncerty v USA a Austrálii), vystoupení s Malajsijskou filharmonií, Essener Philharmoniker, Orchestre Philharmonique de Luxembourg či Shanghai Symphony Orchestra.

Josef Špaček nahrál své první CD v roce 2006 jako komplet houslových sonát Eugèna Ysaÿe. V Supraphonu realizoval v roce 2013 nahrávku s díly Janáčka, Smetany a Prokofjeva. V témže roce vyšla u společnosti Naxos Špačkova nahrávka houslových skladeb H. W. Ernsta. V roce 2014 mladý interpret nahrál pro Supraphon druhé CD, tentokrát s Českou filharmonií a Jiřím Bělohlávkem.

Josef Špaček hraje na housle vyrobené v roce 1855 v dílně Jeana-Baptista Vuillauma.

Barocco sempre giovane přichází tentokrát s programem sestaveným ze skladeb devatenáctého a dvacátého století. Soubor uvede autory, jejichž jubilea jsme si připomněli v uplynulém roce 2017: dva velikány německého raného romantismu, **Franze Schuberta** (220 let od narození) a **Felixe Mendelssohna-Bartholdyho** (170 let od úmrtí). Třetím výročím je 110 let od úmrtí významného skandinávského skladatele romantismu, **Edvarda Hagerupa Griega**.

Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847), autor Skotské, Italské a Reformační symfonie či houslového koncertu, zkomponoval **Capriccio e moll**, virtuozní dvoudílnou skladbu pro smyčcové kvarteto, ve svém závěrečném tvůrčím období 1843-47. Barocco sempre giovane uvádí toto dílo ve verzi pro smyčcový orchestr, v jejíž první části takto zvláště vyniká vášnivá, romantická melodie, pro Mendelssohna typická „píseň beze slov“. Druhá část skladby je bachovským fugatem, inspirovaným polyfonií velkého barokního skladatele. Ostatně byl to právě Felix Mendelssohn-Bartholdy, jenž se uvedením Bachových Matoušových pašijí v Berlíně 11. března 1829 zasloužil o takřka globální renesanci Bachova díla.

Rondo A dur pro housle a smyčcový orchestr Franze Schuberta (1797-1828) je krásnou ukázkou autorovy komorní tvorby z počátku 19. století, plné melodičnosti, hravosti a zdánlivé prostoty. Projevuje se v něm inspirace hudbou vídeňských klasiků, zvláště Mozartovou.

Suitu Z časů Holbergových zkomponoval **Edvard Hagerup Grieg (1843-1907)** v roce 1884 k dvoustému výročí narození norského dramatika, prozaika a osvícence **Ludwiga Holberga (1684-1754)**, nazývaného skandinávský Molière. Skladba je zkomponována ve stylu typické barokní suity a velmi zdařile evokuje dobu, v níž Holberg žil a tvořil. Nese přitom všechny znaky vrcholného romantismu. Holbergovská suita je trvalou součástí smyčcového komorního repertoáru a zejména její druhá část, sarabanda, je pravým hudebním skvostem.

Skladby Argentince **Astora Piazzolly (1921-1992)** mají svůj základ v argentinském tangu, jež díky skladateli začalo žít svůj druhý, zcela současný moderní život. Řada z nich byla původně určena Piazzolovu oblíbenému nástroji, malé harmonice *bandoneonu*, na který hrál ve svém souboru Quintetto Nuevo Tango. Piazzolovo dílo, dlouho opomíjené, uvedli na koncertní pódia hvězdy jako Mstislav Rostropovič, Daniel Barenboim, Gidon Kremer, Yo-Yo Ma či Kronos Quartet. Dnes žijí v mnoha nástrojových verzích a jsou samozřejmě součástí repertoáru mnoha sólistů a souborů. Argentinský skladatel tak posmrtně došel ve světě zasloužené slávy. Cyklus **Čtvero ročních dob v Buenos Aires** (Las Cuatro Estaciones Portenas), inspirovaný Vivaldiho Le Quattro Stagioni, vznikl v letech 1964–1970. Na dnešním koncertu zazní dílo ve své nejslavnější verzi pro sólové housle a smyčcový orchestr.